

Jolanda van Dijk: “gemeente mag zich niet terugtrekken”

Jolanda van Dijk is jeugdarts. Sinds 1991 is zij werkzaam bij de JGZ, de Jeugdgezondheidszorg, voor kinderen tussen hun 4de en 19de levensjaar.

“Mijn verwachting is dat de samenwerking in het kader van de Verwijsindex goede resultaten kan opleveren, omdat je in een vroeg stadium met elkaar in contact komt.

Onze ervaring in de pilot is dat je als jeugdarts niet snel bij een eerste contactmoment al een melding in de Verwijsindex doet. We zien de kinderen in principe maar eens in de vijf jaar. Inmiddels gaan we er daarom wat anders mee om: wanneer een school ons vraagt om een onderzoek, weten we dat er iets met dat kind aan de hand is. Als we tijdens het consult tot de conclusie komen dat we de zorgen van de school delen, gaan we in gesprek met de ouders. We stellen dan voor om het betreffende kind met andere zorginstellingen te bespreken. Meestal beschouwen ouders dat als een steuntje in de rug. Het kind kan in het systeem worden ingevoerd en mijn verwachting is dat er minder langs elkaar wordt heen gewerkt als instellingen in een vroeg stadium met elkaar in contact worden gebracht.

Wanneer een kind niet komt opdagen voor een afspraak, ook niet na een nieuwe uitnodiging, kan dit ook een teken van zorg zijn; na overleg met school kan opnieuw worden geprobeerd in contact te komen om na te gaan of er misschien wat aan de hand is.

Door melding in de Verwijsindex kan sneller inzicht worden verkregen in de instellingen die zich al met een kind bezighouden.

Het invoeren is een kwestie van wennen. Ik zag daar vreselijk tegenop, zag allemaal beren op de weg, maar nu is het totaal geen drempel meer. Als je het vaker doet, gaat het vrij snel en is dat zeker te overzien, is mijn ervaring. Inmiddels hebben we geleerd beter met het systeem om te gaan.

Sandra¹ van 14 jaar werd twee keer uitgenodigd, maar kwam niet opdagen. De telefoon werd niet beantwoord en er kwamen signalen van het Advies en Meldpunt Kindermishandeling en van school dat zij zich ook zorgen maakten. Toen heb ik, zonder toestemming van de ouders, toch een melding in het systeem gedaan. Dit zijn gevallen waarin je in een later stadium alsnog een match kunt krijgen. Ik kon heel goed verantwoord worden waarom ik deze melding deed. Ik vind dat we goed over het privacyaspect moeten nadenken. In principe staat privacy voorop, maar er moeten uitzonderingen mogelijk zijn. Bijvoorbeeld als er meer kinderen in een gezin zijn.

De opstart van de pilot heb ik als heel plezierig ervaren. We waren in Segbroek al bezig met samenwerking, in de het zogenoemde project Keten Aanpak Segbroek. Toen de gemeente met het voorstel voor de pilot kwam, wilden we graag meedoen. Het projectbureau functioneerde prima, de nieuwsbrief was heel plezierig. De lijnen waren kort en vriendschappelijk.

Een deel van de kritiek op jeugdzorg is herkenbaar. Ook wij lopen aan tegen de wachtlijsten. Aan de andere kant: van binnenuit zie ik dat niet alle kritiek op jeugdzorg terecht is. We moeten er met z'n allen voor zorgen dat er in een vroegtijdig stadium iets gebeurt met zorgkinderen. Niet wachten tot kinderen 14 jaar zijn en gecriminaliseerd zijn en dan de zwarte piet bij jeugdzorg neerleggen. We moeten naar een vroegtijdiger signalering toe. Het is goed dat de gemeente dit soort projecten ondersteunt, maar de steun moet wel blijvend zijn, bijvoorbeeld in het blijven faciliteren van de helpdesk en website. Als de Verwijsindex straks over heel Den Haag is uitgerold, mag de gemeente zich niet terugtrekken!”

¹ De casus is echt, maar de naam van het meisje – Sandra – is gefingeerd.